

милѣе живота си за тѣхъ, когато ги грози опасностъ. Ако човѣкъ сполучи да грабне малкитѣ, майката издѣхва отъ жалостни мъжки.

Малкитѣ видрички лесно могатъ да се опитомятъ. Тѣ обикватъ своя господарь, ходятъ съ него, като кученца и му ловятъ риба.

Много е трудно да се убие голѣма видра по причакване. По-лесно се лови въ капанъ, поставенъ до изхода на дупката.

Попадне ли въ капана, тя издава много рѣзкъ гласъ, приличенъ на слога *гирркъ*.

Кожата на видрата се цѣни много скъпо. Отъ нея правятъ зимни шапки и топли кожуси.

По свѣта има около 20 видове видри, които не сж еднакво голѣми.

Неучениятъ Станчо.

Има много дѣца, които никакъ не обичатъ да ходятъ на училище. Тѣ, като глупави, не знаятъ какво богатство е учението. Такива дѣца си казватъ: „Нѣма да отивамъ въ училището да се мъча. Ще отида да си поиграя.“

Бѣгатъ тѣ отъ училище, до като пораснатъ и чакъ тогава разбиратъ, че трѣбало да се учатъ . . . Но късно е вече!

Малкиятъ Станчо бѣше отъ тѣзи момчета. Колкото и да го водѣха, той сѣ избѣгваше отъ училището. Така порастна Станчо неученъ.

Най-напрѣдъ пасѣше овцитѣ. Неговитѣ другари, овчарчета, често му се смѣха, че незна-